

[Arbejdsministeren]

bejde er til stede. Jeg synes, debatten her i dag har været et vidnesbyrd fra alle partiers side – minus ventresocialisterne, måske venstre, måske ikke venstre – om, at man vil nå et resultat.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Arbejdsministeren kom indledningsvis i sin lange svartale med nogle demagogiske udgydelser mod VS, som jeg mener det er vigtigt at tage ved vingebenet fra starten af, netop at vi ikke ville være med til at tage del i bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Indledningsvis i min tale ridsede jeg en række områder op, hvor det ville være muligt at sætte en virkelig omfattende beskæftigelse i gang. Det var inden for den kollektive trafik, det var på daginstitutionsområdet, det var inden for det almenyttige boligbyggeri, jeg konkretiserede, efter hvilke principper vi forestillede os dette arbejde sat i gang. Vi sagde, at det skal være en ét hundrede procent afsætningssikret produktion, for at det ikke skaber arbejdsløshed i det almenyttige boligbyggeri, ved andre bygningsarbejder. Vi vil ikke være med til, at pengene havner i private lommer, at der er en mulighed for privatkapitalisering. Og som det tredje punkt, at det skal være på helt normale overenskomstmæssige betingelser, ansættelsen sker.

Dette vil jeg godt have gjort helt klart, sådan at ingen kan stå tilbage med en opfattelse af, at vi ikke har en række konkrete bud på, hvad der faktisk skulle gøres.

Derefter vil jeg godt sige, at vi ikke har sagt, at der kommer nye sanktioner i forbindelse med fremrykkelsen af jobtilbudsordningen. Nej, man bruger en allerede eksisterende sanktion, der hedder at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, også på dette område, hvad man mig bekendt ikke tidligere har gjort. Hvis jeg husker rigtigt, står der ganske klart i bemærkningerne til lovforslaget om den nugældende jobtilbudsordning, at selv om man siger nej til at modtage dette jobtilbud, så kan man fortsætte med at få sine arbejdsløshedsdagpenge. Jeg kan ikke med den formulering, der er lagt ind i redegørelsen, forestille mig, at noget tilsvarende vil stå i den nye ordning, der bliver gennemført.

Jeg bad om at få konkret at vide: hvad betyder det, at man nu skal til at vurdere

hver enkelt, der siger nej til det såkaldte jobtilbud, efter et år? Jeg er på baggrund af de erfaringer, vi har med det forhadte rådighedsbegreb, meget bange for, at det helt generelle kommer til at være, at hvis man ikke siger ja til et hvilket som helst job, så bliver man pebet ud af arbejdsløshedskassen – også med arbejdsministerens velsignelse.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Til undervisningsministeren, der siger, at hun er uenig i administrationsdepartementets rapport, vil jeg sige: ja men det, det drejer sig om, er, at unge mennesker, der tidligere kunne få lov at begynde på en sundheds- eller socialuddannelse i 18 års alderen, nu må vente, til de er 22 år. Betyder ministerens uenighed, at hun synes, det er godt, at de skal optage pladsen for andre i flere år? Ja men hvis ministeren ikke mener det sådan, så må der da være noget om, at ideen med forpraktik var en måde, hvorpå man kunne undgå, at de optog plads i ventetiden.

Så siger ministeren, at venstre vil EFG til livs på en eller anden måde. Nej, det vil vi ikke på nogen som helst måde. Vi mener blot, det er det dårligst tænkelige tidspunkt at bremse for mesterlæren. Det er det, der er vores pointe. Vi vil ikke bremse EFG overhovedet. Jeg ved ikke, hvor ministeren har det fra, at vi vil bremse udbygningen af erhvervsuddannelserne, det har vi aldrig sagt. Det havde arbejdsministeren heller ikke misforstået, men det havde undervisningsministeren åbenbart.

Jeg vil bede ministeren om at tænke lidt på sit parlamentariske flertal. Når ministeren siger, at hun er uenig i administrationsdepartementets rapport, er hun så også uenig i den udvalgsbetænkning, som fulgte forliget om ungdomsuddannelserne, og hvori der klart stod, at der skulle gøres noget ved dobbeltuddannelserne?

Jeg vil også bede ministeren om at tænke på, om hun har et parlamentarisk flertal bag sig, når hun afviser tanken om forpraktik. Jeg gør opmærksom på, at på sundhedsområdet har venstre i og for sig heller ikke noget imod EFG. Vi siger blot, at det ikke løser det aktuelle problem overhovedet. EFG går ud på, at man starter på en skole. For at vi ikke skal bygge for mange skoler på kort